

HLA SA TEL

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉ
ČÁSTI
PRAHA 15

ČÍSLO
2019
ROČNÍK 25
NEPRODEJNÉ

12

WWW.PRAHA15.CZ

KLOKÁNEK PEČUJE O DĚTI PO VŠECH STRÁNKÁCH

Klokánek je projekt Fondu
ohrožených dětí

FRONTY NA PSY Z ÚTULKU? ANO, V TROJI TOMU TAK JE.

Když se řekne útulek,
spousta lidí si představí
špinavé a nešťastné psy

ADVENT
V PRAZE 15

*Tělocvična, knihovna, restaurace
i společenský sál, U Hervertů to vřelo
bohatým životem*

U HERVERTŮ VULGO ČOUKŮ – RESTAURACE DEMOLIČNÍHO PÁSMÁ 21. ČÁST

Druhá hospoda Horních Měcholup se představuje a stává se domovem Obce baráčníků. Antonín Hervert, kovář, statkář, starosta a hospodský v jedné osobě. Restaurace a knihovna pod jednou střechou. Nebezpečí demolice a dům určený ke zničení. Oživení rodinné tradice.

S posledním dílem našeho seriálu restaurací Prahy 15 se dostáváme ke dnes nejdéle existující hornoměcholupské hospodě a zároveň společenskému sálu, byť se její název během času změnil, dříve se nazývala U Hervertů, dnes U Čouků. Stále se však o ni stará stejná rodina.

Byla zde založena vlastenecká Obec baráčníků 1. května 1933 otevřel v novém stavení s čp. 72 druhý hornoměcholupský podnik dlouholetý starosta obce Antonín Hervert. Nový Hervertův hostinec rychle vplul do místního života, ačkoliv za sebou neměl tradici takřka sousedního Nykodýmova podniku. Hervert navíc brzy „ukořistil“ i své spolky. V roce 1937 tu byla založena vlastenecká Obec baráčníků, která se zde po své obnově 7. listopadu 2011 schází

i dnes. Baráčníci s oblibou pořádali zábavy nazývané Zástěrkové a hráli ochotnická divadelní představení, s nimiž vyjžděli i mimo obec. „Maminka mě hodně proháněla, pamatuji si, jak mě posílala na kole do Dubečka pro tetičku Šmolancovou, že bude schůze baráčníků, a jen co jsem se vrátil, už jsem pomáhal s přípravami,“ vzpomínal po letech František Čouka, vnuk zakladatele hostince Antonína

Herverta. „Když pak schůze začala, musel jsem přednést básničku. Jsou to jen takové útržky, co si pamatuji, ale stále se mi to vybavuje. Můj děda byl kovář, statkář, a hlavně hospodský. Tam, co je dnes Veronské náměstí, jsme měli pole, o kus dál hospodářství a hospodu.“

*Hervertův hostinec na prvním místě v adresáři
přibližujícím Horní Měcholupy (1939)*

HORNÍ MĚCHOLUPY. Obec.
Okr. úřad a okr. soud Říčany.
Kraj. soud Praha. 454 obyv.
(6 2 km Hostivař) Pra-
ha 76.

Hostince — Gasthäuser
Hervert, Antonín — Nykodým, Jos.

Kapelníci — Kapellmeister
Richter, Frant.

Krejčl — Schneider
Jirásek, Frant.

Rezníci — Fleischer
Charypar, Frt. — Kovařík, Karel.

Trafiky — Tabaktrafiken
Kovařík, Josef.

HORNÍ MĚCHOLUPY. Df.-
Gem. Bez.-Beh. u. Bez.-Ger. Ří-
čany. Krs.-Ger. Prag. 454 Einw.
 (6 2 km Hostivař) Pra-
g 76.

Smišené zboží — Gemischtwaren
Obchody Handlungen
Medelská, Anna — Prášek, Jos. —
Vojtěchovská, Růž.

Truhláři — Tischler
Lokaj, Ant. — Zvolský, Ant.

Velkostatkáři — Grossgrundbes.
Procházka, Bedř. (náj. Jaroslav
Hejdušek P 33.645) T Praha
RH 29—34.

Zázemí u Hervertů měl i Dělnický divadelní spolek nebo Sdružení chovatelů hospodářského zvířectva, fungovala tu tělocvična a scházela se i Národní liga, politické uskupení podporující Jiřího Stříbrného, nejkontroverznějšího z mužů 28. října. Do domu byla přenesena knihovna, v době Antonínova starostování tu sídlila radnice a těsně před začátkem války u Hervertů i Nykodýmů bydleli vojáci z 1/4. polní stíhací perute. Třiatřicet letadel letek 40, 41 a 42 bylo na polní letiště v Horních Měcholupech převedeno 23. září 1938 (pod jednotným krycím jménem Kašpar). Probíhalo zde jejich cvičení pro chystanou obranu Prahy, bohužel smutně ukončené podepsáním Mnichovské dohody.

U Hervertů sídlil národní výbor

Po osvobození několik měsíců u Hervertů sídlil národní výbor. A stejně jako ke konkurenci se i sem vrátily republikové oslavy. „Dne 28. května (1945) byla uspořádána péčí Osvětové rady vzpomínková slavnost narozenin pana presidenta republiky Dra. Edvarda Beneše – v sále u Hervertů. Hlavní proslav přednesl její předseda občan Kolaušek. Spoluúčinkovali členové mládeže a přednesli básně: J. Endršt, J. Kubátová, M. Hralová. Sál byl vyzdoben a účast byla četná. Oslava měla vysokou úroveň a důstojný ráz.“ (z kroniky)

Jednou se slavilo výročí narozenin T. G. Masaryka, jindy výročí ruské revoluce, v prvních poválečných letech nebyly ještě politické póly tak rozčleněny. A když nešlo o politiku, konala se v místní zahradě třeba oslava Hold lesů, v rámci které mladí i sportovali a běželi štafetu.

Znovu se sem stěhovali vojáci roku 1951, tentokrát ovšem na několik let, během nichž stavěli protiletadlový bunkr v prostoru Na Kozinci. To už přišly jiné časy, byť podnik ještě pod státním kolosem Restaurací a jídelen fungoval dál. Nejsmutnější byly postupné demolice v 80. letech, během nichž měl padnout také Hervertův, potažmo Čoukův dům.

„Demoliční pásmo vedlo i přes nás,“ vypravuje František Čouka, „jenže komunisté tehdy zjistili, že se tu nemají kde scházet, tak se scházeli tady. Hospoda už byla dávno zavřená, ale prostory se jim hodily. Když pak bylo vše dostavěno, zjistili, že jim tady ten dům v ničem nepřekáží, tak ho nechali být.“

Dům zánik starých Měcholup přežil

Naštěstí tedy dům zánik starých Měcholup přežil. Po sametové revoluci se znovu vrátil do rodinných rukou, byť se po ženské linii změnilo jméno, a tudíž také název podniku. Ožili baráčníci, ožil sál pro pořádání tanečních oslav, setkávání Klubu důchodců i vedení

Vesnický ráz Horních Měcholup za první republiky zmizel během demoličních prací, které hostinec U Hervertů jen zázrakem přestál.

schůzí. Podnik rozjel František Čouka, který svého času pracoval i ve slavné novoměstské restauraci U Pinkasů. „Když nám pak hospodu vrátili, vypadalo to tu bídně. Nefungovalo nic a vše se muselo znovu obnovovat. K tomu tu byla již zavedená další hospoda, ale nakonec se to tu dalo dohromady a dnes sem chodí stálí štamgasti, opět se zde občas sejdou baráčníci a je to tak trochu jako dříve,“ dodává pan Čouka. Dnes podnik vede další rodinná generace.

A tak má příběh hostince U Hervertů dobrý konec a je otevřený jistě mnohaletému pokračování. Uzavřeme povídání o rodině Hervertů zprávou, která sice nemá historickou hodnotu, ale odlehčí náš pohled do historie. Dochoval se nám v Národní politice z předvánočního času roku 1931:

Domov Obce baráčníků, restaurace U Hervertů (dnes U Čouků) na snímku z doby socialismu

„Dnes se nám dostává z Horních Měcholup u Hostivaře zpráva, že se tam štědře projevila i příroda užitečných domácích zvířátek. V domácnosti paní Anny Hervertové, vdovy po válečném poškozenci (pozn.: Josefu Hervertovi), vylíhla se letos už potřetí housátka od jedné a téže husy, a třeba že tato statečná snášitelka nových životů má svou nejmladší generaci teprve čtyři týdny starou, sedí už na nových vejcích opět, starajíc se tak o zahřátí a proklubání generace dokonce čtvrté. Je to skutečně rekord – nejen u pilného a přičinlivého svatomartinského ptáčete, nýbrž i rekord trpělivosti a shánění milé paní Hervertové, která vychovává poslední skupinku žlutých batolat hezky ve světlníci, aby jí nebylo zima. Batolata se mají dobře k světu, třeba že jim chybí zelený trávníček a čerstvé kopřivy od potoka.“ (17. prosince 1931)

● Lukáš Berný, z knihy Toulky Prahou 15